Lietas Nr. A420577111
Lietas arhīva Nr. AA43-2730-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 25.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente L.Vīnkalna, tiesneses L.Konošonoka un K.Krastiņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par Jelgavas novada domes priekšsēdētāja 2011.gada 20.maija lēmuma Nr.3-32.2./3 atcelšanu, sakarā ar Jelgavas novada pašvaldības apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Jelgavas novada domes (turpmāk – atbildētāja) priekšsēdētāja 2011.gada 20.maija lēmumu Nr.3-32.2./3 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Lielplatones pagasta pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) 2011.gada 20.janvāra maksāšanas paziņojums par nekustamā īpašuma nodokli (turpmāk – NĪN) 2010.gadam Nr.11-1123 (turpmāk – Paziņojums) /pers. B/ (turpmāk – pieteicēja) par nekustamo īpašumu /Nosaukums A/ (turpmāk arī – īpašums).

Lēmumā konstatēts, ka Lauku atbalsta dienests (turpmāk – LAD) informēja Pārvaldi, ka īpašums ir nekopts. 2010.gada 19.oktobrī īpašums nostiprināts zemesgrāmatā uz trešās personas – ZS /Nosaukums B/ vārda, un līdz ar to NĪN maksāšanas pienākums par īpašumu pieteicējai beidzās ar 2011.gadu. Taču pieteicējai ir pienākums samaksāt jebkādus NĪN maksājumus, kas īpašumam aprēķināti par 2010.gadu un nav samaksāti.

2010.gada 14.oktobrī izsniedzot pieteicējai izziņu, ka īpašumam nav NĪN parādu, Pārvalde vēl nebija saņēmusi ziņas no LAD par neapstrādātajām lauksaimniecībā izmantojamām zemēm. Līdz ar to izziņā ietvertā informācija uz tās izsniegšanas dienu bija patiesa.

Paziņojums par 2010.gadā neapstrādāto lauksaimniecībā izmantojamo zemi bija jāizsūta līdz 2011.gada 15.februārim, un līdz ar to Pārvaldei bija tiesības aprēķināt papildu NĪN pēc tam, kad pieteicējai beidzās NĪN maksāšanas pienākums. NĪN aprēķinu pārbaudes ir veicamas triju gadu laikā pēc NĪN maksāšanas termiņa.

[2] 2011.gada 11.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicēja norāda, ka 2010.gada 19.oktobrī zemesgrāmatā nostiprināts īpašuma atsavinājums, un līdz ar to izbeidzās pieteicējas īpašuma tiesības uz īpašumu. Attiecīgi ar 2011.gada 1.janvāri pieteicējai izbeidzās NĪN maksāšanas pienākums par īpašumu, un no šī brīža Pārvaldei vairs nebija tiesību iekasēt no pieteicējas nekādus NĪN maksājumus par iepriekšējo taksācijas gadu.

2010.gada 14.oktobrī Pārvalde izsniedza izziņu, ka īpašumam nav NĪN parādu. Izziņā nebija norādīts, ka Pārvalde var veikt NĪN pārrēķinu vai papildu aprēķinu. Pieteicēja paļāvās, ka NĪN par īpašumu ir nomaksāts. Pirms izziņas izsniegšanas pārvaldei bija pienākums pieprasīt no LAD informāciju, vai īpašumā nav neapstrādāta lauksaimniecībā izmantojamā zeme, par kuru varētu papildus aprēķināt NĪN.

Tā kā konkrētajā situācijā nebija izveidojies NĪN parāds, nav pamata piemērot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 9.panta otrās daļas un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26.panta astotās daļas nosacījumus, jo tie attiecas uz gadījumiem, kad ir NĪN parāds.

Nav izvērtēti arī lietderības apsvērumi, jo jau 2011.gada agrā pavasarī īpašums tika apstrādāts, un zeme tika iesaistīta lauksaimnieciskajā ražošanā.

[3] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai atbildētāja norāda, ka pieteikums ir nepamatots, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Ar Administratīvajā rajona tiesas 2012.gada 10.aprīļa spriedumu pieteikums apmierināts, un Lēmums atcelts. Spriedums pamatots šādi.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka 2010.gadā īpašums bija nekopts. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējai, kas īpašumu pārdeva 2010.gada oktobrī, ir pienākums maksāt 2011.gadā īpašumam papildus aprēķināto NĪN.

[4.2] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu NĪN maksā personas, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums. Par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā vai kurai piederošais nekustamais īpašums (ēkas un inženierbūves) līdz Zemesgrāmatu likuma spēka atjaunošanai ir reģistrēts pašvaldībā vai Valsts zemes dienestā. Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta pirmajai un trešajai daļai (*redakcijā, kas bija spēkā no 2010.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim*)NĪN sāk maksāt ar nākamo taksācijas gadu pēc īpašuma tiesību vai valdījuma tiesību rašanās. NĪN maksāšanas pienākums izbeidzas ar nākamo taksācijas gadu pēc īpašuma tiesību vai valdījuma tiesību izbeigšanās.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 13.jūlija noteikumu Nr.635 „Kārtība, kādā apseko un nosaka neapstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību un sniedz informāciju par to" 7.punktu LAD līdz kārtējā gada 1.novembrim iesniedz vietējām pašvaldībām informāciju par neapstrādātajām lauksaimniecībā izmantojamās zemes vienībām. Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa paredz, ka nodokļa maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas termiņš par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi ir nākamā taksācijas gada 15.februāris.

[4.3] Tiesa uzskatījusi, ka līdz 2010.gada 31.decembrim, kad pieteicēja bija īpašuma NĪN maksāšanas subjekts, viņai bija pienākums maksāt visus ar īpašumu saistītos NĪN maksājumus – gan kārtējos, gan papildus aprēķinātos –, taču, sākot ar 2011.gada 1.janvāri, kad par īpašuma NĪN maksātāju kļuva trešā persona, šis pienākums pārgāja uz to.

[4.4] Tiesa nav piekritusi atbildētājas pārstāvja argumentam, ka papildlikme ir aprēķināma tikai nākamajā taksācijas gadā.

Tiesību normas neparedz, ka NĪN papildlikmi var aprēķināt tikai nākamajā taksācijas gadā, vien noteic galējo termiņu, līdz kuram nosūtāms NĪN maksāšanas paziņojums par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi.

Tiesa norādījusi, ja Pārvalde NĪN administrēšanas procesu nepaguva veikt 2010.gadā, tai bija pienākums ņemt vērā, ka ar 2011.gada 1.janvāri īpašuma NĪN maksāšanas subjekts ir mainījies, tātad pēc 2010.gada 31.decembra jebkuri NĪN maksāšanas paziņojumi bija jāsūta trešajai personai.

Pašas Pārvaldes izsniegtā izziņa norāda uz to, ka Pārvalde bija informēta par īpašuma atsavināšanas darījumu. Minētajam aspektam tiesas ieskatā bija jāmotivē pārvaldi NĪN administrēšanas procesu veikt savlaicīgāk, nevis atlikt to līdz beidzamajam termiņam.

[4.5] Ievērojot secināto, tiesa atzinusi, ka Paziņojums pieteicējai nosūtīts nepamatoti, un Lēmums ir prettiesisks administratīvais akts.

[5] Atbildētāja par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.aprīļa spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka nodokļa maksāšanas izbeigšanās termiņš nevar tikt uzskatīts par nodokļa maksājuma piedziņas noilguma termiņu. Nodokļa maksāšanas pienākuma izbeigšanās termiņš ir beigu datums laika posmam, par kādu nodokļa maksātajam par īpašumu tiek aprēķināts nodoklis. NĪN piedziņas noilguma termiņš ir noteikts likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 9.panta otrajā daļā un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 26.panta astotajā daļā, un līdz ar to pieteicējai ir pienākums arī pēc 2010.gada 31.decembra samaksāt NĪN un ar to saistītos maksājumus, kas aprēķināti par īpašumu par 2010.gadu.

Tiesa likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta pirmo daļu tulkojusi atrauti no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 8.punkta, kas noteic, ka taksācijas periods ir laika posms (gads, mēnesis u.c.), par kuru tiek aprēķināts nodoklis. Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta otro daļu NĪN taksācijas periods ir kalendārais gads. Līdz ar to pieteicējai nav pienākums maksāt NĪN par nākošo taksācijas gadu, kurā pieteicēja pārdeva īpašumu. Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļa maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas termiņš par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi ir nākamā taksācijas gada 15.februāris, kas arī apliecina, ka Paziņojumā norādītais NĪN papildus nodoklis ir par 2010.gadu.

Lietā nav strīda, ka tieši pieteicēja nav nodrošinājusi īpašuma apsaimniekošanu, un tādēļ iestājušās likumā noteiktās sekas. Līdz ar to tiesas secinājums, ka atbildība (pienākums maksāt papildu nodokli) ir uzliekama personai, kura nav vainojama likuma pārkāpšanā – īpašuma pircējam, nav atbilstošs vispārējiem tiesību principiem.

[6] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai pieteicēja norāda, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma. Pieteicēja piekrīt tiesas apsvērumiem, kuru rezultātā izdarīti likumsakarīgi secinājumi.

Lietā nav strīda, ka īpašums 2010.gadā nav izmantots lauksaimnieciskajai ražošanai, proti, nav apstrādāts. Strīds ir par to, vai pieteicējai, pārdodot īpašumu 2010.gada oktobrī, ir pienākums maksāt 2011.gadā īpašumam papildus aprēķināto NĪN.

Atbildētāja nodokli nav aprēķinājusi likumā noteiktajā termiņā un kārtībā, un līdz ar to nevar piemērot tiesību normas par nodokļu piedziņu, jo atbildētājai nav tiesiska pamata aprēķināt pieteicējai nodokļus pēc nodokļu maksātāja pienākuma izbeigšanās. Pieteicēja ir nomaksājusi tai likumīgi aprēķināto NĪN, ko apliecina izziņa, ka īpašumam nav NĪN parādu par 2010.gadu.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu pieteikums apmierināts un Lēmums atcelts.

Atbildētāja par Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību.

Ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2014.gada 19.maija spriedumu Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 20.janvāra spriedums atcelts, un lieta nodota jaunai izskatīšanai.

[8] 2014.gada 4.jūlijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemti pieteicējas paskaidrojumi. Pieteicēja uzskata, ka likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.pants neparedz kā nodokļa objektu „neapstrādāta lauksaimniecībā izmantojamā zeme", un līdz ar to šādu zemi nevar uzskatīt par patstāvīgu NĪN objektu. Savukārt no likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta 1.^{1}daļas nepārprotami secināms, ka likumdevējs nav radījis atsevišķu nodokļu objektu „neapstrādāta lauksaimniecībā izmantojamā zeme", bet gan ir paredzējis papildlikmi jau pastāvošam un likumā paredzētam NĪN objektam – zemei.

No likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 9.panta trešās daļas secināms, ka faktiski reģistrēt īpašumu uz jaunā īpašnieka vārda zemesgrāmatā var tikai tad, kad nodoklis, tā parāds, soda nauda un nokavējuma nauda par tekošo gadu ir nomaksāta. Pretējā gadījumā zemesgrāmatā īpašnieku maiņu nav iespējams reģistrēt. Sekojoši secināms, ka likumdevējs nav paredzējis iekasēt nodokli par iepriekšējo gadu no personām, kuras zemi ir atsavinājušas par labu trešajām personām. Likumdevējs nav paredzējis arī aprēķināt NĪN papildlikmi par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi tās atsavināšanas gadījumos. Likumdevēja pamatmērķis, paredzot šādu nodokļa papildlikmi, ir bijis panākt neapstrādātās lauksaimniecībā izmantojamās zemes apstrādāšanu.

Pieteicēja atsaucas uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmajā un 1.^{1}daļā noteikto un uzskata, ka ne minētais likums, ne arī Administratīvā procesa likums (turpmāk – APL) neparedz tiesības grozīt vai labot nodokļa aprēķinu, kas ir administratīvais akts. Savukārt likumā noteiktais termiņš, kādā ir nosūtāms minētais maksāšanas paziņojums, pats par sevi nevar būt pamats spēkā stājušās un izpildīta administratīvā akta grozīšanai. Minētais pieļaujams tikai atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 23.panta pirmajai daļai, tas ir, pēc nodokļu revīzijas jeb audita.

Pieteicēja nav norādījusi, ka nodokļa papildlikme par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi būtu jāmaksā trešajai personai. Pieteicējas ieskatā likumdevējs nav paredzējis minēto nodokļa papildlikmi aprēķināt pēc īpašuma atsavināšanas, tas ir, šādā gadījumā tā nav aprēķināma vispār.

[9] Saskaņā ar APL 245. un 304.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[11] Lietā nav strīda par to, ka 2010.gadā nekustamais īpašums /Nosaukums A/ bija pieteicējas īpašumā un ka zeme nebija apstrādāta. Minēto faktu apliecina lietas materiāliem pievienotie zemes apsekošanas materiāli (*lietas 59.-63.lapa*). To, ka īpašums 2010.gadā nav izmantots lauksaimnieciskajai ražošanai, proti, nav apstrādāts, atzīst arī pieteicēja savos paskaidrojumos tiesai [6].

Tādējādi lietā izšķiramais strīds ir tikai par to, vai pieteicējai, pārdodot īpašumu 2010.gada oktobrī, ir pienākums maksāt jau pēc īpašuma atsavināšanas papildus aprēķināto NĪN par 2010.gadu. Pieteicējas ieskatā NĪN nav jāmaksā arī jaunajam īpašuma ieguvējam, tā kā pēc īpašuma atsavināšanas NĪN aprēķinam pārrēķinu par iepriekšējo periodu vairs nevarot veikt.

[12] Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta trešajai daļai NĪN aprēķina no nekustamā īpašuma nodokļa objekta kadastrālās vērtības pēc stāvokļa taksācijas gada 1.janvārī.

Minētais likums arī noteic divus atšķirīgus nodokļa objektus – zemi un neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi. To, vai lauksaimniecībā izmantojamā zeme taksācijas gadā netika apstrādāta, pēc likumdevēja priekšstata var konstatēt attiecīgā taksācijas gada rudenī, un tāpēc likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka nodokļa maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas termiņš par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi ir nākamā taksācijas gada 15.februāris.

Kā norādīts Augstākās tiesas 2014.gada 19.maija spriedumā izskatāmajā lietā Nr.SKA-502/2014, likumdevējs ir paredzējis, ka gadījumā, ja atklājas, ka lauksaimniecībā izmantojamā zeme nav tikusi apstrādāta taksācijas gadā un pastāv cits nodokļa objekts (nevis zeme, bet neapstrādāta lauksaimniecībā izmantojama zeme), nodokļa administrācija var labot iepriekšējā taksācijas gada nodokļa aprēķinu. Likums arī noteic šāda grozījuma izdarīšanas un paziņošanas termiņus.

Turpat Augstākā tiesa norādījusi, ka likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta trešā daļa noteic, ka NĪN maksāšanas pienākums izbeidzas ar nākamo taksācijas gadu pēc īpašuma tiesību vai valdījuma tiesību izbeigšanās. Tas sasaucas ar likuma 3.panta otro daļu, kas noteic, ka nodokļa taksācijas periods ir kalendārais gads, un 9.panta trešo daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja īpašums tiek atsavināts, tad nodoklis maksājams par pilnu taksācijas gadu, kurā veikta īpašnieka maiņa.

[13] Nav šaubu, ka pieteicējai ir pienākums maksāt NĪN par 2010.gadu, jo viņa bija nekustamā īpašuma īpašniece, un ka NĪN maksāšanas pienākums par īpašumu viņai ir izbeidzies ar 2010.gada 31.decembri, jo 2010.gadā pieteicējas īpašuma tiesības izbeigušās. Tādējādi nav arī šaubu, ka pieteicējai nav pienākuma maksāt NĪN par īpašumu par 2011.gadu.

Augstākā tiesa šajā lietā ir norādījusi, ka no Paziņojuma ir redzams, ka pašvaldība pieteicējai ir uzlikusi (grozījusi) pienākumu maksāt NĪN par 2010.gadu, nevis par 2011.gadu. Tas, ka maksāšanas paziņojumā ir noteikts pienākums veikt papildu maksājumu 2011.gadā noteiktos termiņos, nozīmē iespēju nodokļa maksātājam izpildīt grozīto administratīvo aktu, veicot maksājumus pa daļām, bet tas nav uzskatāms par jaunu nodokļa maksājumu par 2011.gadu.

[14] Saskaņā ar APL 350.panta pirmo daļu tiesību normu interpretācija, kas izteikta kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāta tiesai, kura šo lietu izskata no jauna.

Augstākā tiesa, ka norādīts iepriekš, ir interpretējusi likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.. 6., 7. un 9.pantu kopsakarā, un secinājusi, ka pienākums maksāt NĪN par neapstrādātu lauksaimniecības zemi gulstas uz tādu nodokļa maksātāju, no kura varas bija atkarīgs, vai lauksaimniecības zeme taksācijas gadā ir tikusi apstrādāta vai nē.

Tādējādi lietas faktiskajos apstākļos pieteicējai pienākums samaksāt nodokli par neapstrādātu lauksaimniecības zemi ir uzlikts tiesiski, jo viņa konkrētajā taksācijas periodā – 2010.gadā – bija īpašuma īpašniece.

[15] Pieteicēja paskaidrojumos [8] pēc būtības nepiekrīt Augstākās tiesas secinājumiem, kuri izdarīti, interpretējot tiesību normas, un kuru pārvērtēšana tajā pašā lietā nav apgabaltiesas kompetencē.

Augstākā tiesa izskatāmajā lietā jau norādījusi, ka pieteicējai nav pamata atsaukties uz tiesiskās paļāvības principu tādēļ, ka viņa pirms īpašuma atsavināšanas saņēmusi no nodokļa administrācijas izziņu par nodokļa parāda neesību. Nodokļa administrācija šo izziņu sniegusi, balstoties uz tiem vēsturiskajiem faktiem, kas ir bijuši tās rīcībā, tas ir, par izdoto maksāšanas paziņojumu izpildi.

Apgabaltiesa papildus norāda, ka pieteicējas paļāvība, ka saskaņā ar izziņu NĪN ir pilnībā nomaksāts, nav tiesiski aizsargāta, tā kā viņa zināja, ka īpašums 2010.gadā netika apstrādāts. Līdz ar to pieteicējai saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu par pienākumu maksāt papildu NĪN par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi bija jāzina. Šādu nodokli par īpašumu pieteicēja par 2010.gadu samaksājusi nebija.

Augstākā tiesa arī norādījusi, ka pienākums maksāt NĪN par neapstrādātu lauksaimniecības zemi gulstas uz tādu nodokļa maksātāju, no kura varas bija atkarīgs, vai lauksaimniecības zeme taksācijas gadā ir tikusi apstrādāta vai nē.

Izskatāmajā lietā minētais pienākums ir attiecināms tieši uz pieteicēju. Augtākā tiesa pamatojusi, ka pretējā gadījumā tas nebūtu taisnīgi pret tādu nodokļa maksātāju, kura rīcība vairs nebija pamatā nodokļa aprēķina labošanai.

Apgabaltiesa norāda, ka nav pareizs arī pieteicējas viedoklis, ka papildu NĪN par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi izskatāmajā lietā nav jāmaksā nevienam. Tas savukārt apgabaltiesas ieskatā būtu pretrunā ar vispārējo nodokļu maksāšanas pienākumu visiem nodokļu maksātājiem vienādi. Ja likumdevējs ir paredzējis šādu NĪN nodokļa veidu, tad no NĪN maksātāja gribas atkarīgas darbības, tostarp īpašuma atsavināšana taksācijas perioda laikā, nevar šo pienākumu padarīt par neesošu. Šādi interpretējot nodokļa maksāšanas kārtību par to taksācijas periodu, kurā īpašums ir bijis nodokļa maksātāja īpašumā, īpašuma atsavināšana varētu tikt izmantota kā līdzeklis, lai izvairītos no NĪN nomaksas, kas ir pretrunā nodokļu sistēmai.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa noteic: „Pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas gadam paziņo nodokļa maksātājam vai tā pilnvarotai personai līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarotai personai pēc norādītās adreses. Nodokļa maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas termiņš par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi ir nākamā taksācijas gada 15.februāris".

No minētās normas nepārprotami izriet divi maksāšanas paziņojumu nosūtīšanas termiņi – vispārīgi NĪN maksātājam tiek nosūtīts līdz esošā taksācijas gada 15.februārim, bet NĪN par neapstrādātu lauksaimniecībā izmantojamo zemi – līdz nākamā taksācijas gada 15.februārim. Taču apgabaltiesas ieskatā maksāšanas paziņojuma nosūtīšanas termiņš vienlaikus ir saprotams arī kā NĪN aprēķināšanas termiņš jeb pienākumu uzliekoša administratīvā akta pieņemšana un paziņošana adresātam. Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmā daļa ietver divus patstāvīgus administratīvos aktus, kas arī patstāvīgi apstrīdami un pārsūdzami, un izskatāmajā lietā attiecībā uz pieteicēju arī tika izdoti abi šādi administratīvie akti. Līdz ar to pieteicējas viedoklis, ka līdz esošā taksācijas gada 15.februārim nosūtīto maksāšanas paziņojumu, ja nav veikta nodokļa revīzija vai audits, nevar grozīt vai labot, nav pareizs.

[16] Pirmās instances tiesa nepareizi tulkoja tiesību normas, līdz ar to taisīja nepareizu spriedumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Jelgavas novada domes priekšsēdētāja 2011.gada 20.maija lēmuma Nr.3-32.2./3 atcelšanu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente L.Vīnkalna

Tiesneses L.Konošonoka

K.Krastiņa